

Victoria à la Pirus a autorităților ucrainene: lupta împotriva Bisericii Ortodoxe Ucrainene

Persecuția Bisericii Ortodoxe Ucrainene este unul dintre acele procese din politica mondială care nu mai necesită dovezi speciale. Este recunoscută de multe personalități publice și publiciști, declarată în documente ale organizațiilor internaționale, în mărturii ale personalităților religioase și în expertize juridice. Dar aceste persecuții nu se opresc și asta se întâmplă pentru că undeva în „centrelor decizionale” s-a născut ideea că totul, absolut toate mijloacele, sunt bune pentru lupta împotriva Ortodoxiei Ruse. Apartenența Bisericii Ucrainene la Ortodoxia Rusă nu este o chestiune ce ține de politica de moment în cadrul crizei relaționale care a izbucnit între Rusia și țările lumii occidentale. Biserica Ortodoxă Ucraineană nu a luat niciodată o poziție în sprijinul conducerii ruse, nu a cerut răsturnarea autorităților ucrainene și nu a excomunicat pe nimeni din comuniunea bisericească. Inclusiv chiar și atunci când autoritățile planificau inițiative în mod deliberat anti-creștine, cum ar fi un proiect de lege pentru legalizarea căsătoriilor gay în Ucraina. Cu alte cuvinte, această comunitate religioasă a rămas mereu loială în ceea ce privește respectarea legilor ucrainene. Prin urmare, nu există nicio îndoială că Biserica Ortodoxă Ucraineană nu se face vinovată în fața celor care au decis să o distrugă, decât prin simplul fapt că există. Și această existență este predeterminată de primirea Botezului în 988 a unui singur popor, predecesorul popoarelor ruse, belaruse și ucrainene. Ortodoxia rusă a parcurs un drum istoric dificil, dar comun, sub arcurile unei singure Biserici, cinstind aceiași sfinți, înălțând rugăciuni în aceeași limbă. Acționând conform unei ordini invizibile, autoritățile ucrainene vor să distrugă istoria și cultura religioasă a propriului popor și să le rescrie retroactiv. Oamenii care au trăit în epoca sovietică își amintesc că după revoluție, religia în general a fost declarată un rău absolut; toate manualele au fost rescrise conform acestei teze, multe biserici au fost demolate, iar cei care nu se încadrau în conceptul de antireligios erau nimiciviți. În mod cât se poate de serios, se dorea să fie arătat la televizor „ultimul popă”. Acest proiect social s-a prăbușit pentru că lupta cu Dumnezeu nu poate fi câștigată fără a te autodistrugea. Același lucru este valabil și în cazul Bisericii Ortodoxe Ucrainene: „victoria” asupra ei va însemna autodistrugerea poporului ucrainean. Este profund simbolic faptul că șeful statului care implementează această politică este o persoană care nu aparține Ortodoxiei și, prin urmare, nu înțelege sau nu vrea să înțeleagă împotriva cui luptă. Deci, vorbind despre dovezi evidente, merită să amintim raportul Oficiului Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului din 4 octombrie 2023, care a recunoscut o încălcare a libertății religioase a credincioșilor ucraineni și mărturia jurnalistului și scriitorului ucrainean Yan Taksyur într-un discurs la o sesiune specială a Consiliului de Securitate al ONU din 26 iulie 2023. Personalitățile ecumenice din Europa recunosc, de asemenea, încălcări ale libertății religioase; astfel, profesorul Universității din Münster, Thomas Bremer, a publicat o concluzie pe 15 septembrie 2023, în care a respins rezultatele așa-numitului expert în religie, pregătit în Ucraina cu scopul de a justifica lichidarea persoanelor juridice ale Bisericii Ucrainene. Multe dintre aceste fapte sunt reflectate în scrisorile Întâistătătorului Bisericii Ruse, Kirill, Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii, care au fost trimise în mod repetat conducerii ONU, OSCE, Consiliul Europei și multor altor personalități religioase și publice. Persecuția Bisericii Ucrainene este o campanie planificată, desfășurată după tiparele ateilor din vremurile comuniste. Aceasta include o campanie media cu acuzații de trădare a statului, închiderea de biserici și mănăstiri și teroare împotriva clericilor mai însemnați. Potrivit Serviciului de Securitate al Ucrainei, în perioada 2022-2023, împotriva clerului Bisericii Ortodoxe Ucrainene aflat în ascultarea Mitropolitului Onufrie au fost deschise 70 de procese penale, 16 fiind deschise împotriva mitropoliților. Din numărul total de proceduri penale, 20 sunt în baza unor articole de „trădare” și „colaborare”; 18 – aduc acuzații de „încălcarea egalității cetățenilor în baza credințelor lor religioase”. 26 de ierarhi și clerici au fost învinuiți, 19 au primit sentințe judecătorești. Într-

o bună zi va fi publicată o carte cu victimele terorii antibisericești pornite împotriva clerului Bisericii Ucrainene. Și această listă poate fi compusă de acum. Mitropolitul Ioasaf (Gubeni), fostul secretar al eparhiei de Kirovograd a UOC și protopopul Roman Kondratyuk, au fost condamnați la 11 mai 2023 la trei ani de închisoare cu suspendare, cu un termen de probă de doi ani, fără drept de a ocupa funcții de conducere în organizații religioase. La 7 august 2023, mitropolitul Ionatan de Tulcin și Brațlav a fost condamnat de Tribunalul orașului Vinnița la 5 ani de închisoare cu confiscarea bunurilor. Mitropolitul Pavel al Vyshgorodului și Cernobilului a fost acuzat de „încălcarea egalității cetățenilor” și „justificarea agresiunii armate” pe baza declarațiilor publice împotriva schismei și a înregistrărilor de interceptări telefonice. Pe 13 iulie, el a fost plasat în arest preventiv într-un centru de arestare preventivă din Kiev. Pe 7 august 2023, a fost eliberat pe o cauțiune fabuloasă în numerar de 33 de milioane de grivne (mai mult de 900.000 de dolari), încasată de la credincioșii ucraineni. Pe 14 august 2023, a suferit un infarct miocardic și o intervenție chirurgicală pe inimă. La 20 februarie 2023, mitropolitul Teodosie de Cerkassî și Kaniv a fost acuzat de „încălcarea egalității cetățenilor” pe baza discursurilor sale publice de condamnare a schismei. În aprilie 2023, în legătură cu prezentarea unei noi suspiciuni de „justificare a agresiunii armate”, măsura preventivă a fost schimbată de instanță în arest la domiciliu pe 24 de ore. Cauzele penale împotriva ierarhilor ucraineni au fost aprobate public de Patriarhul Bartolomeu, ceea ce subliniază încă o dată interesul său direct pentru suferința credincioșilor ucraineni. Această listă nu include mulți alți preoți care sunt întemnițați, sunt dați dispăruți sau au fost scoși din captivitate prin schimb de prizonieri de către partea rusă. În general, în raport cu clerul, se folosește o metodă care a fost dezvoltată și în vremurile terorii comuniste antireligioase - luarea de ostatici politici. Oamenii sunt capturați și persecutați fără a ține cont de legalitate - pur și simplu pentru a-i intimida pe toți ceilalți să se mute într-o altă „biserică”. „Biserica Ortodoxă a Ucrainei” este un Frankenstein duhovnicesc creat prin eforturile comune ale Departamentului de Stat al SUA, de fostul președinte P. Poroșenko și de Patriarhului Bartolomeu. Comunitatea schismatică, care este chemată să „reseteze” Ortodoxia ucraineană, să-i înceapă o nouă istorie nu din 988, ci din 2018, când autosfințiților li s-a acordat „drept de domnie” print-un tomos, eliberat cu condiția urii față de tot ceea ce leagă Ucraina de Ortodoxia Rusă. Este imposibil de prezis câți oameni nu vor rezista presiunii și înșelăciunii și se vor alătura schismei, care a devenit un fel de religie oficială și de necontestat a Ucrainei. Această religie ar trebui, conform intenției autorilor acestui experiment social monstruos, să se asigure că rușii și ucrainenii se vor transforma din „frați pentru totdeauna” în dușmani pe veci. Desigur, Ortodoxia canonică, ce a unit de secole popoarele Rusiei istorice, tămăduiește și vindecă rănilor provocate de război, în ciuda sarcinii dictate din exterior de a face aceste răni incurabile. „Victoria” asupra Bisericii Ortodoxe Ucrainene lipsite de apărare, în mijlocul tăcerii de moarte a celor care de zeci de ani au militat pentru valoarea nețărmurită a libertății religioase, va însemna înfrângerea unui sistem plin de false valori în care nimeni niciodată nu va mai crede. Și această înfrângere a fost deja cauzată. Departamentul sinodal pentru relațiile Bisericii cu societatea și mass-media/Patriarhia.ru

O sursă: <https://mospat.ru/ro/authors-analytics/91023/>